

Miljödepartementet

Klimatenheten

Rådets möte (Miljö) den 14 oktober 2013

Dagordningspunkt 7

Rubrik: Förberedelser inför klimatkonferensen i Warszawa (COP 19) till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (UNFCCC) och 9:e sessionsmötet mellan parterna i Kyotoprotokollet (CMP 8) (Warszawa, Polen den 11 november- 22 november 2013)
– Antagande av rådets slutsatser

Dokument: Draft Council Conclusions: 11893/2/13 REV 2 [**uppdateras**]
ENV 663 ONU 73 DEVGGEN 178 ECOFIN 665 ENER 349 FORETS 41
MAR 88 AVIATION 96

Tidigare dokument: -

Tidigare behandling i EU-nämnden: Nej.

Bakgrund

Den 19:e partskonferensen inom klimatkonventionen (UNFCCC) respektive det nionde partsmötet inom Kyotoprotokollet äger rum i Warszawa, Polen den 11 november-22 november 2013. Inför detta möte avser EU:s miljøråd att anta rådsslutsatser den 14 oktober 2013.

Vid rådsmötet förväntas paragraferna 12, 13 och 23 (om åtgärdsambition), 18 (2014 process för åtaganden inom 2015 överenskommelsen) och 19 (bedömning av parternas förslag till åtaganden i den nya överenskommelsen) vara öppna för diskussion. Endast ett fåtal medlemsstater har haft synpunkter på ordförandens nuvarande förslag. Även paragraf 5 om finansiering är eventuellt öppen då några medlemsstater önskar tydligare skrivningar om finansiering i rådsslutsatserna.

Rättslig grund och beslutsförfarande

Rådsslutsatser antas i samförstånd.

Förslag till svensk ståndpunkt

Regeringen föreslår att Sverige välkomnar och stöder förslaget till rådsslutsatser där EU åter bekräftar sin höga ambition i klimatarbetet.

Regeringen anser det positivt att ordföranden har försökt hålla slutsatserna korta och fokuserat på flera nya slutsatser, till skillnad mot de senaste årens rådsslutsatser som dominerats av att tidigare rådsslutsatser åter bekräftats. Utkastet följer svensk ståndpunkt och EUs aktuella handlingslinje.

Regeringen anser att rådsslutsatserna ska ge EU mandat att ha en ledande och pådrivande roll i förhandlingsprocesserna utifrån det som beslutades vid partsmötena i Durban 2011 och Doha 2012 samt vid genomförandet av åtgärder för att 2-gradersmålet ska kunna hållas.

Regeringen har fått bra gehör för sina synpunkter vid förhandlingarna av rådsslutsatserna i rådsarbetsgruppen och har verkat för att EU ska ha en fortsatt ledande position inför och vid förhandlingarna i Warszawa. Regeringen har bl.a. fått gehör för att EU ska framhålla åtgärder mot kortlivade klimatföreningar, betydelsen av existerande och nya markadsmekanismer i klimatarbetet, kopplingen mellan anpassning och utsläppsminskningar samt åter bekräfta EUs villkorade 30% mål till 2020.

Regeringen anser att det är centralt att synliggöra vetenskapens (särskilt FN:s klimatpanels, IPCCs) slutsatser om klimateffekterna och angelägenheten att agera skyndsamt (paragraf 1-2).

Regeringen anser att det är viktigt att EU vidhåller att parterna ska genomföra tidigare beslut inom UNFCCC (paragraf 4, 5 och 8). En skyndsamt ratificering av Kyotoprotokollets andra period är viktig för att bibehålla det internationellt rättsligt bindande regelverket och undvika ett längre rättsligt glapp mellan åtagandeperioderna. En skyndsamt ratificering är också av stor betydelse för förhandlingarna om 2015-överenskommelsen. Regeringen anser också att det är positivt att EU står fast vid att utvecklade länderna fortsatt verkar för att gemensamt leva upp till åtagandet om att vid 2020 mobilisera 100 miljarder USD årligen, via olika finansieringskällor i kontexten av meningsfulla och transparenta utsläppsminskningståtgärder. Regeringen anser att det är viktigt att para 5 om finansiering samordnas mot Ekofin rådsslutsatser.

Regeringen anser att anpassning är en central del i 2015 överenskommelsen då anpassning till klimatförändringarna kommer behövas inom alla länder och det är förtroende skapande mot utvecklingsländerna. På samma sätt är det positivt att EU signalerar sin beslutsamhet att diskutera förluster och skador orsakade av

effekter av klimatförändringar (*Loss and Damage*) i Warszawa (paragraf 9-11).

För att 2-gradersmålet ska kunna hållas krävs även ytterligare åtgärder och minskningsutfästelser innan 2020 (paragraf 12-16). Regeringen anser att kompletterande initiativ och samarbeten till klimatkonventionen, till exempel åtgärder för att minska kortlivade klimatföroreningar (SLCP) och fluorerade växthusgaser såsom fluorkolväten (HFC-föreningar), kan vara ett framgångsrikt sätt att öka ambitionen innan 2020.

I arbetet mot en ny överenskommelse (paragraferna 17-23) så anser regeringen att EU bör arbeta för att öka takten i förhandlingarna och det därför är bra att EU föreslår att utkast till förhandlingstext ska finnas redan vid partsmötet i Lima 2014 (COP 20). Regeringen stödjer EU:s föreslagna tidsatta stegvisa ansats i förhandlingarna och att EU tydligt förordar en transparent regelbunden översynsprocess av parternas åtaganden (även efter 2015) kopplad till en ambitionshöjning av parternas åtaganden. För att säkra flexibilitet och skapa ett dynamiskt avtal är det centralt att etablera procedurer för att underlätta antagande och justering av ambitionen i den nya överenskommelsen. Regeringen anser att det är viktigt att EU signalerar att alla parter redan nu måste börja förbereda sina nationella förslag till åtaganden för att kunna lägga fram dessa innan 2015 (såväl inom som utanför EU). Regeringen stöder att förslaget hänvisar till konventionens principer om differentierade åtaganden baserat på ansvar och förmåga för en rättvis klimatregim. Regeringen ser det som centralt att EU börjar förbereda sitt eget åtagande i den nya överenskommelsen och regeringen välkomnar EUs arbete med ett klimat- och energiramverk för 2030.

Regeringen välkomnar förslaget till en utökad och riktad proaktiv outreach/diplomati samt att höja klimatfrågan inom olika politiska forum (paragraf 25).

Europaparlamentets inställning

Europaparlamentet har ingen formell roll vid antagandet av rådsslutsatser.

Förslaget

Huvudbudskapet i utkastet till rådsslutsatser är att driva på förhandlingsprocesserna utifrån det som beslutades vid partsmötena i Durban 2011 och Doha 2012 samt genomförandet av åtgärder för att 2-gradersmålet ska kunna hållas.

Förslaget är indelat i rubriker enligt följande:

Urgency (paragraf 1-2) understryker vetenskapens tydliga signal om klimatförändringarna och behovet av skyndsamma åtgärder (med bl.a.

hänvisning till IPCCs WG1 rapport som presenterades i Stockholm 27 september).

EU and Member States' action (paragraf 3-5) belyser EUs utsläppsminskningar/decoupling, att EU skyndsamt ska ratificera Kyotoprotokollets andra period och att EU ser fram emot EU-kommissionens kommande förslag till ratificering. Här bekräftas även att EU står fast vid att utvecklade länderna fortsatt verkar för att gemensamt leva upp till åtagandet om att vid 2020 leverera 100 miljarder USD årligen.

Warsaw deliverables (paragraf 6) ger en övergripande målsättning för COP 19 (t.ex. genomförandet av tidigare beslut, att försöka sluta ambitionsgapet pre-2020 och att lägga grunden för 2015 överenskommelsen).

Implementation (paragraf 7-9) trycker på transparent genomförande av tidigare beslut och åtaganden, förbättring/utveckling av marknadsmekanismer samt tydligare koppling mellan utsläppsminskningar och anpassning.

Adaptation and loss and damage (paragraf 10-11) understryker att anpassning är en central byggsten i arbetet med 2015 överenskommelsen samt att EU är fast beslutet att diskutera *Loss and Damage* i de kommande förhandlingarna i Warszawa i år.

Pre-2020 mitigation ambition (paragraf 12-16) uppmanar att sluta ambitionsgapet till 2020 genom t.ex. nya utfästelser och kompletterande initiativ. Här understryks även behovet av att klarlägga och jämföra parternas nuvarande minskningsutfästelser (pledges). EU åter bekräftar att den villkorade höjningen till 30 % till 2020 fortfarande finns på förhandlingsbordet. EU uppmanar parter till Montrealprotokollet att vidta åtgärder mot fluorkolväten (HFC) under Montrealprotokollet.

2015 agreement (paragraf 17-23) behandlar 2015 överenskommelsen och EUs förslag till process för förhandlingarna av 2015 överenskommelsen. Detta föreslås ske bl.a. genom en tidsatt stegvis process och EU förordar en regelbunden transparent översynsprocess av parternas åtaganden kopplad till en ambitionshöjning av parternas åtaganden. EU signalerar även här att alla parter redan nu måste börja förbereda sina nationella förslag till åtaganden där EU kommissionens grönbok för 2030 välkomnas samt det noteras att Europeiska Rådet ska återkomma till frågan i mars 2014 utifrån EU kommissionens kommande förslag.

EU påpekar att kapacitetssupplyggnad kommer vara viktigt för stödja utvecklingsländers arbete att ta fram sina förslag till åtagande för 2015

överenskommelsen (t.ex. utvecklingsländer som inte har några åtaganden idag).

FN:s generalsekreterares planerade klimattoppmöte 2014 välkomnas som en möjlighet att bygga momentum i arbetet mot en heltäckande och ambitiös 2015 överenskommelse samt en möjlighet att höja ambitionen före 2020.

Post-2015 agenda (paragraf 24) trycker på samordning av arbetet med hållbar utveckling och klimat, särskilt efter 2015.

Climate diplomacy (paragraf 25) understryker behovet av en utökad och riktad proaktiv outreach/diplomati samt att höja klimatfrågan inom olika politiska forum.

Ekonomiska konsekvenser

Dessa rådsslutsatser bedöms inte påverka statens finanser utan de förslag och bedömningar som presenteras syftar till att tydliggöra den klimatpolitiska inriktningen inför COP 19 i Warszawa.